

[Ministeren for Grønland.]

påstand om, at det ikke er billigere at leve i Grønland end hernede, kan jeg derfor kun henvise til, at de sagkyndige ikke har kunnet sige noget om, hvorvidt udgifterne i de grønlandske husholdninger er større eller mindre end i husholdningerne hernede, og når de ikke kan, kan vi andre selvsagt heller ikke.

Ved fastsættelse af reduktionsprocenten har vi derfor kun haft den udvej at tage hensyn til, at de grønlandske lønmodtagere ikke i form af skat eller på anden måde betaler for de ydelser, de modtager fra det offentliges side gennem sygehuse, skoler, kirker og meget andet.

Reduktionsprocenten skal ifølge lønningskommissionens forslag være den samme for alle lønningsklasser eller skal med andre ord fastsættes på grundlag af et gennemsnit af lønningerne til samtlige tjenestemænd i Grønland. Grønlandsadministrationen har herefter beregnet skattebyrden for denne gennemsnitsløn samt taget hensyn til den frie adgang til læge- og tandlægebehandling i Grønland.

Det ærede medlem har antydnet, at man har benyttet den skattepligtige indkomst ved reduktionsprocentens fastsættelse, men det er ikke tilfældet, idet procenten er beregnet i forhold til den udbetalte løn uden skattefradrag. Gennemsnitslønnen for samtlige tjenestemænd i Grønland beløber sig til ca. 15 000 kr.

Nu kan man imidlertid spørge, om de ikke-udsendte tjenestemænd er aflønnet i lønningsklasser, der uden reduktion giver en indtægt på ca. 15 000 kr. årlig. Om dette kan jeg oplyse, at den lavest lønnede af disse tjenestemænd, for hvem reduktionsprocenten er aktuel i dag, skulle sættes i skat af en begyndelsesløn på ca. 10 700 kr. og af en slutløn på 15 300 kr. Den højest lønnede ikke-udsendte tjenestemand skulle sættes i skat af en indtægt på mindst 15 300 kr., der er hans begyndelsesløn, medens slutlønnen udgør ca. 18 500 kr. Det må imidlertid tages i betragtning, at der til disse indtægter i mange tilfælde må lægges ikke ubetydelige beløb for overarbejde, ligesom det også kan forekomme, at ægtefællen oppebærer indtægter, der hernede tillægges den anden ægtefælles indkomst ved beskatning. Den indtægt på

15 000 kr., man er gået ud fra ved beregningen af reduktionen på 25 pct., må derfor påregnes at blive aktuel for næsten alle ikke-udsendte tjenestemænd.

Jeg skal gerne erkende, at det på det givne grundlag er meget vanskeligt at fastlægge de ikke-udsendte tjenestemænds løn ganske nøjagtigt, men jeg mener af de førnævnte grunde, at den reduktion på 25 pct., som lønningsrådet er gået ind for, alt taget i betragtning er rimelig, og jeg kan derfor ikke være enig i det ærede medlems forslag om at ændre reduktionsprocenten til 15.

Efter at jeg har forsøgt at redegøre for de synspunkter, der har ligget til grund for reduktionsprocentens fastsættelse, vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til det ærede medlems generelle udtalelser om muligheden for dels at skaffe flere tjenestemandstillinger til de grønlandske bestillingsmænd, dels i det hele at forbedre bestillingsmændenes kår.

Som det sikkert er det ærede medlem bekendt, er spørgsmålet om tjenestemandsbegrebets omfang og afgrænsning for tiden gjort til genstand for behandling i et af finansministeren nedsat udvalg, og før dette udvalg har afsluttet sit arbejde, kan man ikke tage spørgsmålet om at skaffe bestillingsmændene flere tjenestemandstillinger op til realitetsbehandling, så meget mindre som mange af de nuværende bestillingsmænd er ansat i stillinger, der efter deres karakter ikke hører hjemme i tjenestemandssystemet. På den anden side er det min opfattelse, at det ikke vil være udelukket, at de nuværende bestillingsmænd kan søge ind i eventuelt ledigblevne tjenestemandstillinger, forudsat at de har de nødvendige faglige kvalifikationer for at kunne bestride disse stillinger.

En generel forbedring af bestillingsmændenes forhold — og jeg går ud fra, at det ærede medlem her sigter og kun sigter til en forbedring af bestillingsmandslønningerne — finder jeg vanskeligt at kunne gå ind for. Jeg kan her henvise til, hvad jeg tidligere har udtalt om det nødvendige i, at en vis balance er til stede mellem indtægten for fangere og fiskere og for de grønlandske lønmodtagere, hvad enten disse er lønnet efter overenskomsterne med Grønlands Arbejdersammenslutning eller ansat som bestillingsmænd. Lønningskommissionen har jo i sine overvejelser navnlig